

Trong cuộc sống trần gian, ai cũng muốn có danh vọng, và người ta thường xếp tiền tài danh vọng như một cặp bài trùng. Như trong Bài Tin Mừng Tuần này Giacôbê và Gioan tới xin

Chúa cho một địa vị trong Nước Chúa, vì các ông hiểu đây là nước trần gian mà Chúa sắp thiết lập. Lời thỉnh cầu của Giacôbê và Gioan đã làm các tông đồ khác cũng khó chịu, vì tất cả các ông đều cùng tâm trạng như nhau, dù chưa dám xin Chúa. Nhân dịp này Chúa dạy cho các môn đệ một bài học sâu xa về lòng khiêm nhường phục vụ và thắng vượt lòng ghen tị. Vì thế Chúa Giêsu nói với họ điều ngược lại *“trong vương quốc của Chúa, ai lớn nhất phải sẵn sàng phục vụ người khác thay vì chính bản thân mình.”*

Bởi vì hệ quả của tham vọng cá nhân, là đặt ước muốn của mình trên ý nghĩa mục đích tập thể, ắt sẽ gây rất nhiều biến động và chia rẽ, vì lấy mình làm điểm xuất phát và dựa trên nền tảng của tập thể, để đạt được mục đích riêng của mình. Ngay từ đầu các môn đệ cũng đã không hiểu hết mục đích đi theo Chúa là để phục vụ, nhưng có lẽ các ông nghĩ rằng: khi Chúa chiến thắng bước vào vinh quang, các ông cũng được những lợi ích, danh dự và quyền lực nhất định nào đó.

Tin Mừng hôm nay rất thiết thực để nhắc nhở về cách sống Đức Tin của những người có trách nhiệm trong Giáo Hội, kể cả những Giáo Dân được tham dự vào những công việc của Giáo Hội. Bao lâu các môn đệ còn có ý định trần thế, thì bấy lâu đích điểm, thái độ, cách hành xử trên con đường phục vụ như Chúa Giêsu còn rất xa vời. Cũng vậy, khi chúng ta dẫn thân phục vụ chỉ vì danh nghĩa bên ngoài, để làm phương tiện đánh bóng cho cá nhân, để thực hiện ý định riêng tư của mình, thì ắt rằng sẽ có những vấn đề khác sẽ nảy sinh. Trong khung cảnh Tin Mừng hôm nay, các môn đệ hầu như có cùng mục đích chung, nhưng sự diễn tả khác nhau, có người thì bộc trực nói ra, biểu hiện ra bên ngoài, có người thì âm thầm nhưng việc làm nhằm mục đích tìm danh vọng nơi tập thể, có người rất hăng say nhiệt tâm, miệt mài thì hoàn toàn nói hy sinh phục vụ, nhưng hành động thì lại đi ngược những gì mình nói...

Nếu như chúng ta ước muốn có tâm thái đơn sơ phục vụ như Chúa Giêsu thì một khi đã bước vào đời sống phục vụ, đáp lại lời mời gọi của Chúa, của Giáo Hội, chúng ta hãy cố gắng đừng để tinh thần, tâm trí dính bén vào những hào nhoáng, danh vọng, quyền lực của thế gian, nó dễ biến đổi chúng ta đi vào những tư tưởng mong muốn làm thay đổi ý nghĩa phục vụ của mình dành cho Chúa, cho Giáo Hội. Thế gian, họ đã được người đời trả công rồi, cho những điều họ làm, cho những gì họ đạt được. Phần chúng ta hãy đóng cửa lại và làm theo đúng tinh thần của Chúa Giêsu, đứng vững trước mọi danh vọng quyền lợi, thì chính

Thiên Chúa là Cha của chúng ta sẽ trả công cho chúng ta. Danh vọng quyền lợi thế gian có làm cho chúng ta sống thêm được một giờ, một ngày, hay một tháng, một năm... nó sẽ tan biến và tàn lụi khi lòng của chúng ta không có yêu thương, hiệp nhất và bình an.

Chìa khóa mở vào cuộc hành trình tâm linh chính là ý muốn lành mạnh, vượt trên ước muốn tầm thường của thế gian. Nếu chúng ta có khao khát ước muốn những gì thuộc về Chúa, thì chúng ta sẽ có khả năng biến đổi những gì rất bình thường, những gì rất thế gian, trở thành những gì thuộc ý định của Thiên Chúa, trong cung cách hành xử và phục vụ của mình. Từ đó khả năng yêu thương, tinh thần phục vụ, ước muốn trần thế được nâng lên một tầng số cao hơn, và chúng ta dễ dàng bỏ đi những ràng buộc thế gian làm chúng ta xa lìa lý tưởng phục vụ. Như thế, muốn có một tinh thần phục vụ hoàn toàn, chúng ta phải bám chặt vào Chúa. Vì nếu chúng ta sao lãng thì quyền lực danh vọng thế gian sẽ dễ quyến rũ chúng ta theo chúng. Và như vậy Chúa sẽ bị chúng ta loại bỏ ra ngoài, bởi vì chúng ta nghiêng về thế gian, rồi dần dần lý tưởng phục vụ cho Chúa sẽ bị lụi tàn và biến mất, từ đó chia rẽ nội bộ sẽ xảy ra.

Khi các môn đệ cãi nhau, tranh giành địa vị với nhau cũng chỉ vì các ông đặt cái tôi, cái địa vị của mình quá cao che hết mọi ước muốn của anh em trong nhóm. Đó là khuynh hướng thường tình của con người trên thế gian này. Sau khi các ông được Chúa hướng dẫn chỉ báo tận tình, và được Chúa soi sáng mạc khải về Mầu Nhiệm Khổ Nạn và Phục Sinh của Ngài, lúc đó các môn đệ mới trở nên những người quên mình và phục vụ cho lý tưởng Tin Mừng, thực thi ý định của Chúa, và quên mình phục vụ cho chương trình Cứu Chuộc của Thiên Chúa. Cuối cùng, các ông hoàn toàn đã ngộ ra, hoàn toàn quên mình, hoàn toàn hy sinh cho lý tưởng, không còn ý riêng cho bản thân mình, mà đặt mọi tâm trí, tình cảm con người cũng như mọi hành vi đều nhắm đến Chúa để phục vụ, chứ không còn cho bản thân mình nữa. Tất cả phải trải qua quá trình rèn luyện và trưởng thành trong tình thần yêu thương phục vụ.

Đây cũng là mối nguy hiểm chung của Cộng Đoàn Giáo Xứ, của các ban ngành đoàn thể, chúng ta hãy rất cẩn thận và phải có tâm tình cầu nguyện, đồng thời phải có một tâm thái đơn sơ, hy sinh và phục vụ, mới có thể tránh được những vấn đề đáng tiếc xảy ra trong nơi mình đang phục vụ. Thiên Chúa là mục đích để chúng ta phục vụ, và Thiên Chúa là động lực, nguồn sinh khí và lý tưởng để chúng ta đến với anh chị em mình, qua phục vụ và xây dựng tinh thần bác ái, yêu thương, qua môi trường mình dẫn thân phục vụ. Xin Thiên Chúa chúc lành cho mỗi người chúng ta.

